

לקוטי אמרים

פרק כז ואם העצבות אינה מדאגת עונות אלא
מהרהורים רעים ותאוות רעות
שנופלות במחשבתו. הנה אם נופלות לו שלא
בשעת העבודה אלא בעת עסקו בעסקיו ודרך ארץ
וכהאי גוונא אדרבה יש לו לשמוח בחלקו שאף
שנופלות לו במחשבתו הוא מסיח דעתו מהן לקיים
מה שנאמר ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זונים אחריהם. ואין הכתוב מדבר בצדיקי'
לקראם זונים ח"ו אלא בבינונים כיוצא בו שנופלים לו
הרהורי ניאוף במחשבתו בין בהיתר כו' וכשמסיח
דעתו מקיים לאו זה ואמרו רז"ל ישב ולא עבר עבירה
נותנים לו שכר כאלו עשה מצוה ועל כן צריך לשמוח
בקיום הלאו כמו בקיום מצות עשה ממש